

Vršovice 11.4.2010

Pozdrav: Milé děti, milé sestry, milí bratři, všechny vás vítám na našich společných bohoslužbách a chci vás ujistit, že Pán Bůh je tu s námi a nabízí nám svoji milost a lásku.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Hospodinova milosrdenství je plná země. Nebesa byla učiněna Hospodinovým slovem, dechem jeho úst pak všechn jejich zástup. Ž 33,5b.6

Píseň: BTS 18

Modlitba: Pane Bože, dnes se chceme učit rozhlížet kolem sebe, učit se uprostřed věcí, kterých se lekáme a bojíme, rozpoznávat všechno to, co ty nám nabízíš, čím nás povzbuzuješ a potěšuješ.

Chtěli bychom Ti dnes zvláště poděkovat za dar života, za to, že smíme vědět, že Ty víš o každém z nás, víš o každém narozeném miminku a provázíš je od prvních dnů jeho života.

Děkujeme, že nám na to nedáváš zapomenout. Že smíme otevírat biblické příběhy a tam nacházet toto Tvé ujištění. Děkujeme a chválíme Tě za to, že se s tímto ujištěním setkáváme také v tomto našem společenství.

Prosíme, buď tu dnes s námi, a otevírej naše srdce, abychom Tvé Slovo nepřeslechli. Amen.

Čtení: Nu 22,1-12

Píseň: 609

Text: Nu 23,18b-21

Haleluja. Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho. Haleluja. Ž 118,24

Znáte pohádku o Plaváčkovi? Kdo to vlastně byl? Byl to syn chudého uhlíře. Uhlíř - to byl člověk, který žil v hustém lese, kácel stromy a z těch stromů pálil dřevěné uhlí, které pak prodával. Moc si tím skutečně nevydělal, uhlíři bývali chudí lidé. Ono to vypadá, že povídám o úplně zbytečných a nepodstatných věcech. Ale jen počkejte a uvidíte, jak je to důležité.

Do lesa, ve kterém žil ten náš uhlíř, se vydal na lov sám pan král. A zabloudil. Už byla noc, když před sebou uviděl chaloupku našeho uhlíře. Ten krále pěkně přivítal a nabídl mu nocleh.

A právě v tu noc se uhliřově ženě narodilo miminko. Když se v pohádce narodí miminko, copak se stane? Kdo se objeví? Přijdou sudičky a předpoví miminku, co ho v životě potká. A tak se to stalo i v naší pohádce o Plaváčkovi. Přišly tři sudičky a pěkně tomu miminku - my víme, že to byl kluk - předpověděly, že si vezme za ženu princeznu, která se právě narodila králi, který spí u uhliře na půdě.

A král to slyšel. Myslíte, že byl rád? Že si jeho dceru vezme za ženu syn těch hodných lidí, kteří mu pomohli? Kdepak, zlobil se, vždyť uhliř byl chudý. Zlobil se také proto, že mu někdo připomněl, že nemusí být králem navždycky. To už tak mocní lidé mají. Jak už jednou mají moc, tak se jim vůbec nelíbí představa, že by o ni mohli přijít.

A tak se král rozhodl, že s tím něco udělá. Vždyť je přece král. Že udělá všechno, aby se nestalo to, co sudičky předpověděly. I kdyby tomu miminku měl ublížit. Co mu na něm záleží? Takový to byl zlý král.

Píseň: S360

My si povíme ještě o jednom králi - tentokrát biblickém. Jmenoval se Balák. A ještě si povíme po prokletí a požehnání. Takový zvláštní příběh, který je také o tom, jak mocný král nechtěl přestat být králem. A tak si řekl - já nebudu bojovat, nebudu tajně posílat posly, aby ublížili miminku, jako to udělal ten král z pohádky. Já to udělám chytřeji. Já si někde najdu nějaké takové sudičky, zaplatím jim a ony zařídí, aby všechno šlo tak, jak se to bude líbit mě.

No tedy. On ten král z pohádky byl mizera, ale co to bylo proti králi Balákovi. Je mi z toho až úzko. Bylo by hrozné, kdyby měl pravdu. Kdyby opravdu stačilo mít moc a peníze a takový člověk by si mohl koupit, mohl by zařídít, jaký kdo bude mít život. On by ho měl pěkný a ten, kdo by se mu nelíbil, z koho by měl třeba strach, aby ho měl špatný a nešťastný.

Najednou nám moc záleží na tom, jak ten náš biblický příběh dopadne. Protože biblické příběhy jsou o lidském životě, i o tom našem životě a o tom, jak v něm jedná Hospodin. Nechá Pán Bůh krále Baláka provést jeho plán? Mohou si takoví lidé jako on skutečně dělat co chtějí, nebo je to jinak?

Příběh je to napínavý, protože, představte si to, on ten král Balák nebyl hloupý. On skutečně našel člověka, který uměl proklínat. Jmenoval se Bleám. I to jméno se králi líbilo - znamená „Pustošitel“. Vypadá to, že

král Balák to vyhrál. Že králové Balákové mohou všechno. Vždyť to by tak bylo, aby za peníze nešlo všechno zařídít.

Píseň: S401

Jak to jen dopadne? Přiznám se, že se na toho krále Baláka zlobím. A hned bych měl pro Pána Boha radu, jak by měl zařídít, aby to takový zlý člověk nevyhrál. Co takhle, aby si král Balák taky vyjel na lov, jako ten král v pohádce, zabloudil a už ho nikdy nikdo neviděl. Nebo by ten Bileám, Pustošitel, mohl spadnout do jámy a prostě zmizet. Nebo ... Já bych měl nápadů! Prostě - mám už toho dost, tak ať Pán Bůh všechny tyhle Baláky a Bileámy pěkně tvrdě potrestá. A žádné lajnování a ničení životů by nebylo.

Je to zvláštní, ale biblický příběh to vypráví jinak. Balák nezabloudil, Bileám se neztratil, ale Balák se v Bileámovi pořádně spletl. A já také. Bileámovi nebylo jedno, co říká Hospodin. Byla pro něj důležitější Boží vůle než vůle krále Baláka a jeho peníze.

Poslechněme si znovu, o čem Bileám mluvit, ať už se král zlobil sebevíc. „Nuže, slyš, Baláku! Pozorně mi naslouchej, Sipórův synu! Bůh není člověk, aby lhal, ani lidský syn, aby litoval. Zdali řekne, a neučiní, promluví, a nedodrží? Hle, dostal jsem úkol žehnat. On dal požehnání a já to nezvrátím. Nehledí na kouzla proti Jákobovi, nedbá těch, kdo přejí bídu Izraeli. Hospodin, jeho Bůh, je s ním, hlaholí to v něm královským holdem.“

A najednou se všechno mění. Už se nemusíme bát. Žádné lajnování a ničení životů podle vůle mocných nebude. Se svýma piklema pohořel král z pohádky i biblický král Balák. Můžeme z toho mít radost. Ale z čeho můžeme mít radost především je, že nám dnešní příběh znovu důrazně připomenul, že náš život je v Božích rukách. To Pán bůh nás vede. On dokáže obracet zlobu v požehnání. On nabízí život. Tak, jak jsme si to připomínali o Velikonocích.

A to je to, co má zaznít při narození miminka. Nikdo neví, co všechno se v lidském životě stane, sudičky skutečně patří do pohádek, ale toto ujištění z biblického příběhu si máme připomínat znovu a znovu. To patří k radosti nad narozeným miminkem. To si smíme připomínat i dnes, kdy se radujeme z narození Toníka Ambrože. Připomínat, radovat se a děkovat, že Pán Bůh je s námi.

Amen.

Píseň: S 186 Moc předivná

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Nestrachujte se! Nebuďte zmateni. Což jsem ti vše neohlašoval a neoznamoval už předem? Vy jste moji svědkové. Což je Bůh kromě mne? Jiné skály není, já o žádné nevím. Iz 44,8

Požehnání: Já sám až do vašeho stáří, až do šedin vás budu nosit. Já jsem vás učinil a já vás ponesu, budu vás nosit a zachráním. Iz 46,4

Píseň: 489